

Ministerstvo pro místní rozvoj ČR
Odbor územního plánování
Staroměstské náměstí 6
110 15 Praha 1

V Lukovečku, dne 29. 4. 2026

Námitkující: **Obec Lukoveček**, IČO: 708 71 264, sídlem Přílepská 120, 763 16 Fryšták,
zastoupená: Ing. Lukášem Pšejou, starostou obce

UPLATNĚNÍ PŘIPOMÍNEK K NÁVRHU ZMĚNY Č. 2 ÚZEMNÍHO ROZVOJOVÉHO PLÁNU A NÁVRHU ODŮVODNĚNÍ ÚZEMNÍHO OPATŘENÍ PRO AKCELERAČNÍ OBLAST AOV109 LUKOVEČEK

I.

ÚVODNÍ USTANOVENÍ A PROCESNÍ LIMITY

Obec Lukoveček (dále jen „**obec**“ nebo „**podatel**“) uplatňuje tímto podáním v souladu s § 97 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, a v souladu s § 37 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zásadní připomínky proti návrhu Změny č. 2 Územního rozvojového plánu (dále jen „**ÚRP**“) a souvisejícímu návrhu územního opatření, kterým se na území a v bezprostředním okolí obce vymezuje akcelerační zóna pro větrnou energetiku s označením AOV109 Lukoveček.

Obec uplatňuje tyto připomínky ve stanovené lhůtě, tedy před uplynutím propadné lhůty stanovené do 1. června 2026. Z materiálního hlediska podatel konstatuje, že předložený návrh trpí zásadními věcnými, procesními i ústavněprávními deficity, neprokazuje vhodnost území pro zrychlené povolovací procesy a naopak představuje bezprecedentní hrozbu pro životní prostředí, vodní režim a kvalitu života obyvatel.

Tyto zásadní připomínky a námitky Obce Lukoveček byly řádně projednány a schváleny usnesením Zastupitelstva obce Lukoveček č.10/3-2026/12 ze dne 29.4.2026 (výpis je přílohou tohoto dokumentu)

II.

VĚCNÉ PŘIPOMÍNKY A DŮVODY PRO VYŘAZENÍ LOKALITY AOV109 Z NÁVRHU

Obec kategoricky nesouhlasí s vymezením lokality AOV109 z důvodu její fundamentální a systémové nevhodnosti, kterou opírá o následující argumenty:

1. Systémový rozpor s unijním právem a principem předběžné opatrnosti

Předložený návrh je v příkrém rozporu s materiálním účelem (teleologií) směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/2413 (tzv. směrnice RED III). Ustanovení čl. 15c odst. 1 písm. a) směrnice RED III výslovně normuje, že členské státy musí při vymezování akceleračních oblastí primárně upřednostňovat umělé a zastavěné plochy a znehodnocenou půdu v nichž se neočekává, že zavedení určitého druhu nebo určitých druhů obnovitelných zdrojů energie bude mít vzhledem ke zvláštnostem vybrané oblasti významný dopad na životní prostředí, tedy mimo jiné průmyslové brownfieldy. Tento unijní imperativ racionálního využívání území se plně promítá i do českého zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie. Lokalita AOV109 Lukoveček však představuje pravý opak, jedná se o cennou, harmonickou a extenzivně obhospodařovanou volnou krajinu s významnými

přírodními a estetickými hodnotami. Vymezení plošné průmyslové zóny v takto citlivém území, aniž by pořizovatel doložil prokazatelné vyčerpání alokačního potenciálu skutečně znehodnocených ploch v ČR, představuje flagrantní porušení principu proporcionality a činí návrh z hlediska evropského práva neobhajitelným.

Obec Lukoveček důrazně upozorňuje na skutečnost, že předložený návrh je v přímém a zjevném rozporu s kogentními vylučujícími kritérii stanovenými směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/2413 (RED III). Ustanovení čl. 15c odst. 1 písm. a) bodu ii) směrnice RED III bezpodmínečně vyžaduje, aby členské státy při vymezení akceleračních oblastí vyloučily lokality sítě Natura 2000, oblasti určené v rámci vnitrostátních systémů ochrany přírody a zachování biologické rozmanitosti, jakož i oblasti hlavních migračních tras ptáků, s jedinou výjimkou, kterou by představovalo umístění na stávajících umělých a zastavěných plochách (např. střechách, parkovištích či dopravní infrastruktuře). Zájmové území AOV109 Lukoveček tuto unijní výjimku pro umělé plochy absolutně nenaplnuje, neboť se jedná o volnou, převážně zemědělskou a přírodní krajinu. Přestože je samotná hranice akcelerační oblasti účelově narýsována tak, aby formálně nestála přímo uvnitř většiny chráněných území, z materiálního hlediska představuje plošné umístění 200 metrových větrných turbín do jejího bezprostředního sousedství jasné obcházení unijního zákazu. Podle předloženého posouzení SEA se akcelerační zóna nachází v bezprostředním sousedství přírodního parku Hostýnské vrchy, jenž spadá do vnitrostátního systému ochrany přírody, a necelý 1 kilometr od evropsky významné lokality (EVL) Velká Vela chráněné v rámci sítě Natura 2000. Zcela fatálním a nevyvratitelným důkazem porušení směrnice RED III je pak vlastní doznání zpracovatele v odůvodnění územního opatření, že se nepodařilo vyhnout všem detekovaným místům výskytu ohrožených druhů a že akcelerační oblast (v západní, střední i východní části) přímo zasahuje do ploch s vysokým i extrémním rizikem pro ptáky. Území navíc prokazatelně kříží migrační koridory vybraných zvláště chráněných druhů velkých savců a do přímého kontaktu se dostává i s biokoridory územního systému ekologické stability. **Z judikatury Soudního dvora EU k ochraně přírody dlouhodobě plyne, že ochranný režim cenných území nesmí být mařen tím, že se destruktivní průmyslový záměr formálně umístí na jejich samou vnější hranici, pokud na ně bude mít zjevný negativní dopad (tzv. externalita do chráněného území). Gigantické rotující stavby s enormní hlukovou, vibrační a světelnou stopou vytvoří nepřekonatelnou bariéru těsně vedle těchto chráněných zón a přímo proříznou uznané migrační trasy. Jelikož stát nedokázal dodržet unijní příkaz vyhnout se těmto oblastem a území bezprostředně doléhá na národně i evropsky chráněné lokality, je vymezení zóny AOV109 nezákonné a pro rozpor s čl. 15c směrnice RED III musí být zcela zrušeno.**

Návrh dále hrubě porušuje obecný princip předběžné opatrnosti zakotvený v § 13 zákona č. 17/1992 Sb., o životním prostředí. Tento princip, který je pevnou součástí ústavního a unijního pořádku, stanoví, že hrozí-li nebezpečí nevratného poškození životního prostředí, nesmí být nedostatek vědecké jistoty důvodem k odkladu preventivních opatření, v tomto případě k vyřazení lokality z plánu. Zpracovatel sám v odůvodnění opatření a v dokumentaci SEA přiznává objektivní a zásadní střety: od překrývání se s lokalitami s „extrémní citlivostí výskytu zvláště chráněných ptáků“, přes nevyvratitelné riziko vystavení obyvatelstva stroboskopickému (flicker) efektu, až po zjevné hrozby v oblasti stability hydrogeologických poměrů a sesuvných území. Namísto toho, aby akcelerační zóna byla vymezena v oblastech s prokazatelně minimalizovanými riziky, je navrhována do lokality, kde tato rizika reálně hrozí a prokazatelně existují.

Z procesního hlediska je pak zcela nepřipustný postup pořizovatele, který tyto identifikované environmentální, zdravotní a technické střety bagatelizuje a požadavek na jejich detailní vyřešení alibisticky odsouvá do navazujících (budoucích) povolovacích řízení, případně k řešení pomocí „budoucích podrobnějších studií“. Jak opakovaně dovodil Nejvyšší správní soud ve své ustálené

rozhodovací praxi k procesům územního plánování a posuzování vlivů, zásadní střety v území nesmí být v koncepční fázi opomíjeny či odsouvány do fáze projektové přípravy.

Základním smyslem a legislativním účelem akcelerační zóny ve smyslu § 2 písm. c) a § 4 zákona č. 249/2025 Sb. je určení území, které je již ze své podstaty bezkonfliktní, což následně ze zákona legitimizuje zrychlené povolovací řízení a výrazné oslabení standardního posuzování EIA. **Takto silně zatížené území v obci Lukoveček a jejím okolí materiálně nenaplnuje elementární definici „nekonfliktní“ akcelerační oblasti. Odsouzení řešení fundamentálních střetů do navazujících řízení popírá samotný smysl zákona o urychlení OZE, neboť z dotčeného území činí prostor s nejvyšší možnou mírou právní a ekologické nejistoty, namísto aby garantovalo bezpečný a plynulý rozvoj.** V souladu s § 100/2004 Sb., správní řád, je nutné, aby všechny zásadní střety byly vyřešeny již v koncepční fázi a nebyly odsouvány do projektové přípravy.

2. Destrukce ochrany přírody, biodiverzity a ÚSES

Předložený návrh zcela flagrantně koliduje se zájmy chráněnými zákonem č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Katastrální území obce plní funkci klíčového a nezastupitelného ekologického koridoru propojujícího Hostýnské vrchy s údolím řeky Moravy. Sama podkladová dokumentace (posouzení vlivů a biologické hodnocení) explicitně doznává, že navržená zóna zasahuje do lokalit s vysokou až extrémní citlivostí výskytu zvláště chráněných druhů ptáků, mezi něž patří například čáp černý, čáp bílý, moták pochop a další přísně chráněni dravci.

Namísto toho, aby byla akcelerační oblast situována do míst bez těchto ekologických kolizí, což je základní podstatou a leitmotivem zákona č. 249/2025 Sb., řeší pořizovatel tento fatální střet návrhem dodatečných „kompenzačních“ a technologických opatření. Povinnost využívat radarové odpuzovače či striktní nařízení vypínat rotory větrných elektráren v perimetru 1000 m během zemědělských prací (orby a sklizně) je z právního i ekologického hlediska důkazem systémového selhání výběru lokality. Nutnost zavádět takto drastická a nestandardní operativní omezení za chodu elektráren sama o sobě nezvratně prokazuje, že dotčené území disponuje natolik vysokou biologickou hodnotou, že umístování industriálního energetického komplexu je zde principiálně neobhajitelné. Obchází se tím primární princip prevence a nahrazuje se pochybným řízením rizik až následně při provozu. V souladu s § 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, je nutné, aby ochrana ÚSES a migračních koridorů byla zajištěna již v koncepční fázi a nebyla odsouvána do provozní fáze.

Návrh navíc představuje přímé ohrožení Územního systému ekologické stability (ÚSES), jehož vytváření a ochrana je stěžejním veřejným zájmem ve smyslu § 4 odst. 1 ZOPK. Akcelerační oblast zasahuje do ochranného pásma nadregionálního biokoridoru (NRBK) a navázané sítě lokálního a regionálního ÚSES. Odůvodnění územního opatření rovněž přiznává, že zájmové území kříží migrační koridory vybraných zvláště chráněných druhů velkých savců (rysa ostrovida, vlka obecného či medvěda hnědého).

Plošné vymezení technické infrastruktury, zahrnující zejména hlubinné základy pro 11 masivních turbín, rozsáhlé zpevněné manipulační plochy a křižování území širokými přístupovými komunikacemi pro těžkou techniku, nutně vyvolá trvalou bariérovou fragmentaci krajiny. Fragmentace krajiny a umělé snížení její migrační prostupnosti představují jedny z nejzávažnějších a nevratných zásahů do ekosystémů, které v územním plánování nelze opomíjet či kompenzovat pouze formálními deklaracemi.

Nelze proto v žádném případě akceptovat paradoxní a čistě alibistickou podmínku zpracovatele, že realizací záměru „nesmí dojít ke snížení průchodnosti a fragmentaci území“, pokud samotná fyzická povaha a obrovský rozsah uvažované stavby tuto prostupnost objektivně a prokazatelně zničí. Území

vykazující takovéto fundamentální biologické a migrační střety v žádném ohledu nenaplnuje zákonnou definici nekonfliktní akcelerační zóny a musí být z návrhu bezpodmínečně vyřazeno.

3. Ochrana veřejného zdraví, hluk a stroboskopický efekt

Předložený návrh představuje přímé a reálné ohrožení veřejného zdraví a práva na příznivé životní prostředí garantovaného čl. 35 Listiny základních práv a svobod. Ačkoliv se v navržené zóně počítá s výstavbou mimořádně masivních větrných elektráren o výšce až 200 metrů, u nichž se předpokládají emise hluku u zdroje dosahující až 106 dB, je hranice akcelerační oblasti nepochopitelně a zcela nedostatečně vymezena ve vzdálenosti pouhých 500 metrů od obytné zástavby obcí Lukoveček, Horní Lapač a Racková. Vzhledem ke specifikům tichého venkovského prostředí s minimálním hlukovým pozadím v noční době dojde průnikem tohoto technického hluku k trvalému a nadlimitnímu narušení noční pohody a spánkového rytmu obyvatel, čímž vzniká důvodné riziko porušení zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, a hygienických limitů stanovených nařízením vlády č. 272/2011 Sb. V souladu s § 258/2000 Sb. je nutné, aby všechny zdravotní a hygienické limity byly vyhodnoceny již v koncepční fázi a nebyly odsouvány do navazujících řízení.

Předložená dokumentace navíc zcela ignoruje problematiku nízkofrekvenčního hluku (infrazvuku) a vibrací, které se od takto velkých rotorů šíří na velké vzdálenosti s minimálním útlumem, snadno pronikají stavebními konstrukcemi obytných domů a představují skrytý stresor zásadně ovlivňující zdraví. Stejně tak samotné Vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území (SEA) výslovně přiznává, že nelze vyloučit zasažení obyvatelstva v obytné zástavbě stroboskopickým efektem (tzv. flicker efektem) vznikajících rotací listů, a naprosto nezohledňuje devastující vliv trvalého nočního leteckého bezpečnostního blikajícího značení na kvalitu bydlení v doposud temné krajině.

Zásadní a nepřekonatelnou právní vadou předloženého návrhu je však skutečnost, že pořizovatel se prokazatelnému vyřešení těchto bezprostředních hrozeb pro lidské zdraví vyhýbá a požadavek na jejich řešení, včetně zpracování podrobných hlukových a stroboskopických studií, alibisticky odsouvá až do navazujících (budoucích) řízení. Ze soudní praxe jasně vyplývá, že zásadní střety s chráněnými zájmy, včetně vyhodnocení kumulativních a synergických vlivů (zde zejména kumulace s hlukem z budované dálnice D49), musí být spolehlivě vyhodnoceny již na úrovni koncepčního dokumentu a nelze je ponechávat až na úroveň navazující přípravy.

Základním smyslem institutu akcelerační zóny podle zákona č. 249/2025 Sb. je urychlení povolovacích procesů výhradně v územích, kde tyto environmentální a zdravotní střety objektivně neexistují, nebo jsou marginální. Území, u něž je již ve fázi plošného vymezování nutné konstatovat hrozbu nadměrného hluku a stroboskopického efektu s tím, že řešení se nalezne "až následně", tuto zákonnou definici pojmově nenaplnuje. **Připuštění takového postupu by znamenalo vytvoření „obětovaného území“ s naprostou právní a zdravotní nejistotou pro místní obyvatele, což zakládá nekompromisní důvod pro úplné vyřazení lokality AOV109 z návrhu Změny č. 2 ÚRP.**

4. Hydrogeologická rizika a hrozba povodní

Předložený návrh naprosto nedostatečně vyhodnocuje vlivy na vodní režim a hydrogeologické poměry, čímž se dostává do rozporu se základními povinnostmi při ochraně vod stanovenými v § 6 odst. 3 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách (vodní zákon), a § 148 odst. 1 písm. g) stavebního zákona, na které samo odůvodnění územního opatření pouze formálně a alibisticky odkazuje. **Území podhůří Hostýnských vrchů, do něž je akcelerační oblast AOV109 situována, je z geologického hlediska mimořádně citlivé,**

neboť je charakteristické puklinovou propustností horninového podloží. Hodnocení SEA, které paušálně konstatuje, že vlivy na podzemní vody budou nulové či zanedbatelné, neboť větrné elektrárny budou „zakládány v malé hloubce pod terénem (2–4 m) s betonáží v malé ploše (cca 400 m²)“, je z hlediska reálné ochrany vod zcela neakceptovatelné a hrubě podceňuje dynamiku svahových hydrogeologických struktur. V souladu s § 254/2001 Sb. je nutné, aby ochrana vodního režimu byla vyhodnocena již v koncepční fázi a nebyla odsouvána do navazujících řízení.

Realizace průmyslového parku čítajícího až 11 masivních větrných elektráren bude nevyhnutelně spojena s rozsáhlými zemními pracemi, hlubinnými pilotážemi, extenzivními terénními úpravami pro manipulační plochy a hloubením desítek kilometrů výkopů pro podzemní kabelovou infrastrukturu. Tyto hrubé stavební zásahy mohou nevratně narušit, přerušit či odklonit přirozené podzemní puklinové a kapilární vodní cesty. Tím hrozí bezprostřední riziko ztráty vydatnosti či úplného zániku lokálních pramenišť a studní, na kterých je řada obyvatel dotčených obcí existenčně závislá, což představuje nepřijatelný zásah do práv občanů a ohrožení elementárního zásobování pitnou vodou.

Záměr je navíc v příkrém rozporu se zájmem na prevenci před povodněmi a ochranou před erozními jevy. Plošné odlesnění, nevratné poškození stávajících melioračních systémů v zemědělském půdním fondu a vybudování nepropustných zpevněných ploch (širokých přístupových komunikací a montážních plošin pro jeřáby) na svazích radikálně zvýší koeficient povrchového odtoku dešťových vod. V situaci stále častějších přívalových srážek to povede k nekontrolovanému splachu ornice a masivnímu zrychlení odtoku vody do níže položených oblastí.

Toto riziko není pouze hypotetické. Obce ležící v podhůří a v povodí dotčených vodních toků (zejména toků Žeranovka, Židelná a Racková) jsou historicky ohroženy záplavami. Například obec Horní Lapač již v minulosti přímým povodňovým situacím z rozlivu toku Žeranovka čelila. Umístění plošné industriální výstavby do citlivého pramenného a svahového území nad těmito sídly představuje neúměrnou a nezodpovědnou eskalaci povodňového rizika pro majetek a životy obyvatel.

V tomto kontextu je zcela marginální a nedostačující podmínka stanovená v územním opatření, podle níž mají být stavby umísťovány minimálně ve vzdálenosti 8 metrů od břehové hrany toků. Tento drobný plošný odstup absolutně neřeší zásadní změnu celkové odtokové dynamiky na okolních svazích ani hrozbu porušení podzemních pramenů. **Nejsou-li tyto fundamentální hydrogeologické a vodohospodářské střety spolehlivě vyhodnoceny a vyřešeny již ve fázi vymezení akcelerační zóny, nesmí být lokalita AOV109 pro tyto účely vůbec schválena, neboť nenaplnuje definici území vhodného pro urychlení výstavby.**

5. Zásah do krajinného rázu a kulturních hodnot

Předložený návrh zcela zjevně a hrubě porušuje zákonné limity ochrany krajinného rázu zakotvené v ustanovení § 12 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Podle tohoto ustanovení je krajinný ráz, jímž se rozumí zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti, chráněn před činností snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu. Samotná podkladová dokumentace (SEA) výslovně konstatuje, že zájmové území je klasifikováno jako harmonická krajina s dochovanou krajinnou strukturou, jejíž nedílnou hodnotu tvoří mimo jiné obraz města Fryšták. V souladu s § 114/1992 Sb. je nutné, aby ochrana krajinného rázu byla vyhodnocena již v koncepční fázi a nebyla odsouvána do navazujících řízení.

Umístění průmyslového parku sestávajícího z uvažovaných jedenácti větrných elektráren dosahujících celkové výšky až 200 metrů (s průměrem rotoru 140–160 metrů) představuje absolutní a nevratnou

destrukci harmonického měřítka této krajiny. Takto gigantické technické stavby se stanou agresivní vizuální dominantou viditelnou ze vzdálenosti přesahující 10 kilometrů a zcela degradují dálkové pohledové horizonty a panoramata Hostýnských vrchů, včetně širších vizuálních vazeb na významné kulturní dominanty, jakými jsou Svatý Hostýn či hrad Lukov. **Ekonomickou stránku věci či celospolečenský zájem na výrobě energie z obnovitelných zdrojů nelze absolutizovat a vyvyšovat nad zachování hodnot krajiny a jejího harmonického měřítka. K uvedenému je nutné doplnit, ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 11. 2007, č.j. 2 As 35/2007-75: „Zohlednění ekonomického přínosu je tedy na místě pouze tehdy, pokud navrhovaná stavba zasahuje do krajinného rázu co možná nejméně. Pokud je vliv na krajinný ráz příliš velký, není možné jej vyvážit o to větším ekonomickým přínosem, lze-li najít alternativní řešení zasahující do krajinného rázu méně, a přitom ještě z hlediska hospodárnosti vhodné.“** Přestože je veřejný zájem na rozvoji OZE nezpochybnitelný, ekonomický ani energetický přínos nemůže ospravedlnit takto excesivní zásah do chráněného krajinného rázu.

Dle ustálené judikatury platí, že estetická a harmonická je taková krajina, kde žádný z těchto prvků příliš výrazně nedominoval. K těmto pojmům se vyjádřil též Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 4. 2005, č.j. 1 As 17/2004-41: „*Účelem a smyslem rozhodování orgánu ochrany přírody podle citovaného ustanovení je tedy ochrana krajinného rázu před těmi činnostmi, které do něj zasahují tak, že snižují jeho estetickou nebo přírodní hodnotu, krom jiného i harmonické měřítka a vztahy v krajině (právě takovou změnou je umístění stavby, která je výraznou výškovou dominantou, do území zastavěného toliko nižší zástavbou, jako jsou rodinné domy, či nezastavěnou vůbec).*“ Současně lze poukázat i na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 11. 4. 2008, č.j. 7 Ca 219/2007-58, který uvádí, že „*Smyslem udělení souhlasu dle § 12 zákona o ochraně přírody a krajiny je omezit takové dopady navrhovaných staveb, které mohou nenávratně snížit charakter (krajinný ráz) daného místa, které je něčím jedinečné (přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti). Jiné skutečnosti (ostatní stavby, technický stav, bývalé stavby) hodnotit v řízení o udělení souhlasu nelze.*“ Tento rozsudek je významný co do omezení nikoli jakéhokoli zásahu do krajinného rázu, ale takového, který by mohl nenávratně snížit jeho charakter. V souvislosti s tím lze říci, že jak větrné elektrárny mohou být výraznými výškovými dominantami, a proto by měly být posuzovány z hlediska zásahu do krajinného rázu. Uvedené podporuje i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2010, č. j. 4 Ao 5/2010-48, který uvádí, že: „*...pro účely ochrany krajinného rázu tvoří základní parametr výška větrné elektrárny... Z hlediska estetického zásahu do krajiny je totiž dost zásadní rozdíl v tom, zda má stojan větrné elektrárny na výšce 50 nebo 100 metrů a v jakém místě je taková větrná elektrárna umístěna.*“ Je tedy zcela alarmující a z hlediska památkové péče neakceptovatelné dotčení chráněných pohledů a kulturních hodnot okolních sídel, obzvláště pak Městské památkové zóny (MPZ) Fryšták. Dvě stě metrů vysoké rotující kolosy vytvoří v dálkových i středních pohledech drtivou a nepřiměřenou vizuální konkurenci historické urbanistické struktury města a její hlavní dominantě, kostelu sv. Mikuláše. Opatření obecné povahy tento fatální střet lakonicky přiznává tvrzením, že „*k uplatnění v pohledech na památky v rámci MPZ Fryšták může dojít*“, avšak následně z toho vyvozuje zcela absurdní a nelogický závěr, že výška VTE je „*preventivně omezena na max. 200 m*“. Stavba o výšce 200 metrů není v kontextu české venkovské krajiny žádným omezením zmírňujícím dopad, nýbrž dominantou nejvyššího myslitelného řádu, která spolehlivě potlačí veškeré historické prvky v území.

Z hlediska právního a logického je pak nutné kategoricky odmítnout navrhovaná „*zmírňující opatření*“ spočívající v požadavku na „*použití matných povrchových úprav*“ či „*volbu tlumených, přírodních a neutrálních odstínů*“ pro vedlejší stavby a povrchy elektráren. Při hodnocení dopadu větrné elektrárny na krajinný ráz hraje roli její dynamičnost daná otáčejícím se rotorem, kvůli které nelze absolutizovat pouhé statické či vizuální maskování. Monumentální průmyslový stroj v pohybu nelze v krajině zamaskovat či „*vizuálně ztlumit*“ jakýmkoliv nátěrem. Argumentace pořizovatele je v tomto bodě čistě

alibistická, neplní funkci skutečného zmírnění vlivu a je dalším nevyvratitelným důkazem, že daná lokalita je pro uvažovaný záměr akcelerační zóny objektivně nepřijatelná.

6. Kumulativní a synergické vlivy s dálnicí D49

Zájmové území je již v současnosti vystaveno enormní ekologické, imisní a hlukové zátěži v důsledku probíhající výstavby a budoucího zprovoznění dálnice D49, která v daném prostoru představuje gigantický liniový zdroj znečištění, hluku a bariérové fragmentace krajiny. Pokud do tohoto již tak vysoce exponovaného a zranitelného území pořizovatel plošně navrhuje umístění dalšího masivního zdroje hluku a vizuálního smogu v podobě větrného parku čítajícího až 11 turbín o výšce 200 metrů, dojde k nevyhnutelnému vzniku devastujícího synergického a kumulativního efektu, který natrvalo eliminuje poslední zbytky klidových oblastí (tzv. quiet areas) v regionu.

Předložené Vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území (SEA) se s touto stěžejní otázkou vypořádává zcela alibisticky, povrchně a z odborného hlediska neakceptovatelně. Zpracovatel SEA se omezuje na pouhé lakonické konstatování, že existuje „předpoklad mírné kumulace vlivů v oblasti hlukové zátěže z dálnice D49 a VTE“, a následně bez jakéhokoliv exaktního důkazu či modelování uzavírá, že „synergické vlivy nebyly zjištěny“.

Hlukové limity jsou v českém právním řádu koncipovány jako imisní, existuje-li tedy v místě (respektive v chráněném venkovním prostoru staveb dotčených obcí) více zdrojů hluku, je absolutní povinností pořizovatele exaktně posoudit jejich kumulativní a synergický efekt. Nelze připustit, aby bylo ohroženo zdraví osob pobývajících v dotčeném území tím, že se vlivy izolují nebo odbydou pouhým formálním konstatováním o „mírné kumulaci“ bez předložení hlukových map a součtových modelů. V souladu s § 258/2000 Sb. je nutné, aby kumulativní a synergické vlivy byly vyhodnoceny již v koncepční fázi a nebyly odsouvány do navazujících řízení.

Absence podrobného akustického a imisního modelování souběhu dopravního hluku z D49 a nízkofrekvenčního i aerodynamického hluku z rotujících listů větrných elektráren činí předložené posouzení SEA nepřezkoumatelným a ve svém důsledku nezákonným. Jestliže nebyly kumulativní a synergické vlivy na veřejné zdraví a pohodu bydlení v této koncepční fázi spolehlivě a kvantifikovaně vyvráceny, nelze lokalitu AOV109 klasifikovat jako území, u něž se nepředpokládají významné negativní dopady. Území s takto masivním souběhem zátěží nespĺňuje základní účel a definici akcelerační oblasti, a je proto nezbytné jej z návrhu Změny č. 2 Územního rozvojového plánu zcela vyřadit.

Závěr posouzení SEA, že synergické vlivy nebyly zjištěny, je v přímém rozporu s jeho vlastním předchozím konstatováním o předpokladu kumulace hlukové zátěže z dálnice D49 a VTE. Absence exaktního součtového hlukového modelu činí návrh z hlediska judikatury Nejvyššího správního soudu zcela nepřezkoumatelným.

7. Technické limity a absence kvalitního SEA hodnocení

Předložené Vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území (SEA) trpí **flagrantním nedostatkem konkrétnosti, absolutně neodpovídá vysoké citlivosti dotčeného území a prokazatelně selhává ve své základní zákonné funkci, a to spolehlivě prověřit, zda je dané území vůbec plošně využitelné pro zamýšlený účel.** Posouzení se omezuje na obecné proklamace a zcela nedovoleným způsobem bagatelizuje či přímo ignoruje existenci objektivních geologických a technických překážek, kterými je lokalita AOV109 zatížena. V souladu s § 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, je nutné,

aby všechny zásadní střety byly vyhodnoceny již v koncepční fázi a nebyly odsouvány do navazujících řízení.

Zcela nepřijatelným pochybením, které samo o sobě zakládá věcnou nezákonnost a neobhajitelnost vymezení této zóny, je přístup zpracovatele k limitům horninového prostředí. Samotné odůvodnění územního opatření (v odst. 3.1 písm. p) výslovně a bezprecedentně přiznává přítomnost sesuvného území v akcelerační oblasti, přičemž pořizovatel rezignovaně konstatuje, že jeho dopad na umístění záměrů OZE „nelze na úrovni územního opatření adekvátně prověřit“. Z hlediska elementární právní logiky a principu předběžné opatrnosti je naprosto neakceptovatelné, aby orgán územního plánování plošně vymezil oblast pro zrychlenou realizaci gigantických staveb (o výšce 200 metrů a s obrovským dynamickým zatížením do základů) v lokalitě ohrožené svahovými sesuvy, a to s konstatováním, že dopad takového rizika vlastně nezná a nemůže jej prověřit. Obdobně povrchně je v dokumentaci přistupováno k limitům vyplývajícím z bezpečnosti letového provozu, kde se stanovují restriktce bez exaktního prokázání slučitelnosti letových koridorů s plošnou větrnou farmou.

Tento postup představuje ukázkové obcházení smyslu a účelu strategického posuzování (SEA) podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí. Zásadní střety v území musí být spolehlivě vyhodnoceny a vyřešeny na úrovni koncepčního dokumentu. Není přípustné, aby pořizovatel prokazatelné fundamentální problémy (jakými jsou sesuvná území) v koncepční fázi opominul či jejich existenci pouze konstatoval a přenesl břemeno jejich řešení i s veškerou právní a ekologickou nejistotou až do navazujících projektových řízení.

Základním legislativním předpokladem zákona č. 249/2025 Sb., o urychlení využívání OZE, je skutečnost, že akcelerační zónou může být určeno výhradně takové území, u nějž je již předem s jistotou prokázáno, že postrádá zásadní konflikty s ochranou veřejných zájmů. Samotná podkladová dokumentace přiznává, že akcelerační oblast zasahuje do ploch s vysokým i extrémním rizikem pro chráněné druhy ptáků. Za této skutkové situace nelze v žádném případě legálně dospět k závěru, že jsou vyloučeny nepříznivé dopady na volně žijící ptáky. Lokalita tak vůbec nesplňuje elementární zákonné podmínky pro vymezení akcelerační zóny podle § 4 odst. 2 a § 22 zákona č. 249/2025 Sb., a proto v ní nelze aplikovat zjednodušený povolovací režim bez plného posouzení EIA. Území, u kterého zpracovatel sám doznává neschopnost prověřit dopady výstavby v sesuvném pásmu, tuto definici „nekonfliktní“ a „připravené“ oblasti nenaplnuje ani v nejmenším. Označit takto rizikově zatížené území za oblast vhodnou pro urychlenou realizaci, v níž budou navíc oslabeny standardní povolovací procesy (EIA), je v příkrém rozporu se zákonem i ochranou veřejného zájmu. Překážky identifikované v lokalitě AOV109 jsou natolik závažné a nepřezkoumatelně zhodnocené, že musí nezbytně vést k jejímu úplnému vyřazení z návrhu Změny č. 2 Územního rozvojového plánu.

8. Zásah do ústavního práva na samosprávu a majetkových práv

Obec Lukoveček důrazně namítá, že postup Ministerstva pro místní rozvoj představuje nezákonný a neproporcionální zásah do ústavně zaručeného práva na územní samosprávu zakotveného v čl. 8, čl. 100 odst. 1 a čl. 104 odst. 2 Ústavy České republiky. Vymezování akcelerační zóny autoritativně „shora“ prostřednictvím Územního rozvojového plánu ČR zcela popírá princip subsidiarity a nerespektuje platnou územně plánovací dokumentaci dotčených obcí. Ignoruje rovněž demokraticky vyjádřenou vůli občanů včetně případných místních referend, která sice primárně zavazují orgány samosprávy, avšak stát by k nim při zásazích do území neměl přistupovat přezíravě. Státní zásahy do územní samosprávy musí být přísně proporcionální a orgány státní správy nesmějí svévolně vyprazdňovat právo obce rozhodovat o prostorovém uspořádání a rozvoji vlastního území.

Dále obec poukazuje na flagrantní dotčení vlastnických práv občanů, jež jsou chráněna čl. 11 Listiny základních práv a svobod. Plošné umístění gigantické průmyslové infrastruktury v podobě větrného parku do těsné blízkosti obytného osídlení nevyhnutelně vyvolá drastický pokles tržních cen i užitné hodnoty rodinných domů a pozemků v dotčené oblasti. **Záměr tak představuje vysoce diskriminační a neakceptovatelný krok, jímž stát de facto přesouvá veškeré negativní externality a břemeno znehodnocení soukromého majetku na místní obyvatele, zatímco ekonomický zisk z urychlené výstavby poplyne soukromým investorům. Takový asymetrický přesun nákladů na občany ve jménu generalizované podpory obnovitelných zdrojů je bez existence adekvátního kompenzačního mechanismu zcela neobhajitelný a blíží se nucenému omezení vlastnického práva bez náhrady.**

V neposlední řadě tento autoritativní zásah přímo odporuje základním cílům územního plánování ve smyslu zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon. Transformace dosud klidné a harmonické podhorské venkovské krajiny na průmyslovou výrobu energie spolehlivě a nevratně zničí přirozený potenciál lokality pro udržitelný cestovní ruch a rekreaci. Ztráta těchto „měkkých“ ekonomických funkcí území přinese další sekundární hospodářské ztráty pro místní podnikatele, služby i celkový rozvoj dotčeného regionu. Místo deklarovaného udržitelného rozvoje tak dojde k degradaci území, což jednoznačně vylučuje možnost zařazení lokality AOV109 mezi preferované akcelerační oblasti.

III. NÁVRH NA ROZHODNUTÍ

Z předložené komplexní argumentace je zcela zřejmé, že záměr vymezit akcelerační oblast AOV109 Lukoveček trpí fatálními a neodstranitelnými deficity napříč všemi posuzovanými oblastmi. Lokalita se nachází v přímém a neřešitelném střetu se zájmy ochrany přírody (zásah do migračních koridorů a sítě ÚSES), ochrany veřejného zdraví (nevyhodnocená hluková zátěž, absence posouzení infrazvuku a stroboskopického efektu v těsné blízkosti obytné zástavby) i ochrany vodního režimu (riziko nevratného narušení puklinových podzemních vod a eskalace povodňových hrozeb). **Předložený návrh navíc absolutně selhává ve vyhodnocení kumulativních a synergických vlivů s budovanou dálnicí D49 a představuje devastující, excesivní zásah do chráněného krajinného rázu, harmonického měřítko krajiny a kulturních dominant regionu. Z ústavního a procesního hlediska pak návrh prokazatelně představuje hrubé porušení unijní směrnice RED III, obcházení principu předběžné opatrnosti a neproporcionální zásah do ústavně zaručeného práva na územní samosprávu obcí i do majetkových práv občanů, neboť stěžejní environmentální a technické překážky jsou nepřípustně bagatelizovány a odsouvány k řešení až do navazujících řízení.**

S ohledem na výše prokázaný kumulativní výskyt nepřekonatelných environmentálních, geologických, zdravotních a urbanistických limitů nesplňuje území obce Lukoveček a jejího okolí zákonné ani koncepční předpoklady pro urychlenou výstavbu obnovitelných zdrojů energie.

Na základě skutečností uvedených v bodech 1 až 18 této připomínky Obec Lukoveček kategoricky:

POŽADUJE ÚPLNÉ VYŘAZENÍ lokality s označením AOV109 Lukoveček z návrhu Změny č. 2 Územního rozvojového plánu ČR a zrušení s ní souvisejícího návrhu odůvodnění územního opatření.

Obec současně žádá pořizovatele, aby se s každým z výše uplatněných bodů věcně, podrobně a přezkoumatelně vypořádal v rozhodnutí o vyhodnocení připomínek.

Za obec Lukoveček
Ing. Lukáš Pšeja, starosta